

haardt i Provinserne, og saa indser jeg ikke, hvorfor der skal gøres denne store Forskel. Jeg vil derfor meget henstille til Udvalget at tage denne Sag under Overvejelse.

Man siger, det er dyrere at leve i Kjøbenhavn. Ja, det kan godt være, at det er Tilfældet. Man siger, at Huslejen er dyrere. Men Huslejen begynder ogsaa at komme op i Provinsbyerne. I en By som Aarhus er Huslejen oppe i en ganske betydelig Højde. Men alle disse Ting burde man tage Hensyn til ved Opholdstillæg, ved Huslejegodtgørelse og lignende. Det forekommer mig at være aldeles urigtigt at lægge Forskellen i den Løn og de Alderstillæg, som udbetales for Arbejdet.

Jeg skal hermed slutte. Jeg har stræbt at fremlægge Sagen, som jeg ser den, og jeg haaber, at Udvalget og den højtærede Minister ville tage denne Sag under Overvejelse til 3die Behandling. Jeg nærer ikke Tvivl om, at naar de faa undersøgt den, ville de finde, at der er nogen Rimelighed i det, jeg her har fremført.

M. Madsen: Jeg skal følge den højtærede Formands Anmodning om at fatte mig saa kort som muligt. Jeg kan gøre det saa meget lettere, som jeg i det store og hele kan slutte mig til de Udtalelser, der fremkom fra den ærede Ordfører for Udvalget. Mine Motiver ere i øvrigt helt igennem noget nær de samme som de, det ærede Medlem for Kjøbenhavns 11te Valgkreds (Sigvald Olsen) fremførte. Dog er der den Forskel, at medens Formaalet for hans Arbejde i Udvalget har været at nivellere Lønningerne, kan jeg ikke sige, at det har været Tilfældet for mit Vedkommende. Mit Ønske har været at gøre dem saa gode for de forskellige Klasser som muligt, men ogsaa at bevare de større Lønninger og forbedre dem i Forhold til de mindre. Dette sidste er nu ikke naaet i et saadant Omfang, som det kunde være ønskeligt, men det har ikke været en Grund for mig til ikke at slutte mig til Flertallet. Endvidere skal jeg med Hensyn til de Punkter, som den ærede sidste Taler omtalte, sige, at jeg ogsaa kunde have ønsket, at man havde formet Sagen saaledes, at Begyndelseslønnen, eller rettere sagt Grundlønnen, var bleven ens for Postbudene i Provinserne og i Kjøbenhavn, ligesom jeg ogsaa kunde have ønsket visse Forbedringer for Landpostbudene. Alt dette vilde imidlertid have kostet betydelig større Summer, end der ved denne Lejlighed skulde benyttes, og det er jo ikke

Smaating. Endelig maa jeg fremhæve, at Lovforslaget, som det nu foreligger, er en saa gennemgribende Forbedring fra øverst til nederst, at det vilde være ganske ufor-svarligt ikke at arbejde for den, naar man i alt væsentligt har kunnet opnaa Enighed derom. Dette er min Hovedgrund til, at jeg har sluttet mig til Flertallet, og jeg paaskønner, at man er naaet saa langt, som man er naaet, og jeg haaber, at det ikke skulde blive ringere, inden vi ere færdige.

Jeg kunde paa mange Omraader slutte mig til de Udtalelser, som fremkom fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns 11te Valgkreds, men jeg kan dog ikke sige, at jeg kan stemme for det Forslag, som er fremsat af den ærede sidste Taler og Meningsfæller, selv om jeg kan billige visse Punkter deri. Jeg kan heller ikke opfordre mine Meningsfæller til at gøre det. Jeg mener, at naar man som Udvalgsmedlem er naaet til et vist Kompromis og naaet til Enighed over hele Linien, maa Stillingen forpligte en til at anmode Meningsfæller om at slutte sig til, hvad man er gaet sammen om i Udvalget for endelig derved at naa til et godt Resultat. Det har ikke været saa let at naa dertil. Naar den ærede sidste Taler sagde, at Udvalgets Medlemmer mellem 2den og 3die Behandling maatte kunne naa at blive enige om de af ham og Meningsfæller stillede Ændringsforslag, kan han umulig mene det, da han som Medlem af Udvalget i Fjor udmærket godt kender Stillingen som Helhed. Det skal jeg nu altsammen lade ligge.

Der er kun et Punkt — idet jeg ellers slutter mig til Udvalgets Ordfører — hvor jeg har været nødt til sammen med det ærede Medlem for Kjøbenhavns 11te Valgkreds (Sigvald Olsen) at stille et særskilt Ændringsforslag, nemlig det lille Ændringsforslag Nr. 16 til § 6. Jeg beklager, at Udvalget, der stod enigt om denne Ændring i Fjor, har forladt den i Aar. Det er gjort, fordi Ministeren ønskede det, kan jeg nok forstaa, men jeg beklager det ikke desto mindre. Sagen er den, at den lille Dør, der her er aabnet, kan blive Døren for Protektion og Nepotisme, og jeg maa gøre opmærksom paa, at saa lille dette Punkt synes, er det dog saa udemokratisk som tænkes kan. Det er i Modstrid med det Princip, som Flertallet i denne Sal paa Lønningsomraadet har forfægtet. Jeg tvivler ikke om, at Døren vil blive meget lidt benyttet under den nuværende udmærkede Administration og først og